

عنوان مقاله:

ماهیت و منطق برنامه درسی رباتیک تربیتی در دوره ابتدایی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 13، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رحیمه منصوری گرگر - ایران، تبریز، مدرس دانشگاه فرهنگیان فاطمه الزهرا

علی حسینی خواه - گروه مطالعات برنامه درسی دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

مینو عالمی - دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، ایران

زهرا نیکنام - گروه مطالعات برنامه درسی دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

همزمان با تغییرات گسترده در اجتماع، استفاده از فناوری نیز گسترش یافته است. برای آماده سازی و مقابله موثر دانش آموزان با تحولات قرن حاضر، نیازمند طراحی و تدوین برنامه های درسی ویژه هستیم. رباتیک تربیتی، فناوری آموزشی پیشرفته ای است که مستلزم توجه ویژه است. در دهه گذشته، رباتیک تربیتی به مثابه یک ابزار ارزشمند در راستای شکوفاسازی و پرورش مهارت های شناختی/اجتماعی دانش آموزان و پشتیبانی از یادگیری موضوعات علوم، ریاضیات، زبان و فناوری توجه و علاقه پژوهشگران و معلمان را جلب کرده است. هدف این نوشتار، تبیین جهت گیری فلسفی و مبانی رباتیک تربیتی در دوره ابتدایی است تا سیاست گذاران، مهندسان و برنامه ریزان بر اساس آن، الگوهای درسی را برای اجرا تدوین کنند. در این پژوهش، رباتیک تربیتی با استفاده از روش سنتزپژوهی مورد تحلیل و ترکیب قرار گرفت. اسناد و پژوهش های معتبر چهار دهه اخیر با استفاده از فن نمونه گیری هدفمند از نوع ملاک محور انتخاب شده و مورد واکاوی و دسته بندی قرار گرفت. یافته های سنتز حاکی از آن است که رباتیک در مدارس به دو صورت عمل می کند: الف) به منزله یک موضوع درسی مستقل؛ ب) یا به منزله یک توانمندساز آموزشی که در خدمت سایر موضوعات درسی است. توجیه منطقی رباتیک تربیتی، مبتنی بر نظریات سازنده گرایی شامل مبانی سه گانه معرفت شناختی (معرفت شخصی و چندرشته ای)، روان شناختی (توجه به انگیزش، خلاقیت و ...) و جامعه شناختی (تعامل، آینده نگری و ...) است.

کلمات کلیدی:

رباتیک تربیتی، دوره ابتدایی، برنامه درسی، منطق برنامه، سازنده گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/888735>

